CUM ESTE ÎNTÎMPINAT NOUL AN SPORTIV ŞCOLAR?

RAID ÎN JUDEŢELE SUCEAVA, GALAŢI ŞI IAŞI

Noul an şcolar se apropie cu paşi repezi. Evenimentul este întîmpinat aproape pretutindeni aşa cum se cuvine, preparativele vizînd o sferă largă de probleme, între care şi cele legate de activitatea sportivă a elevilor.

Raidul nostru, întreprins pe tema pregătirilor pentru noul an şcolar, cuprinde trei judeţe — Suceava, Iaşi şi Galaţi — în care, după cum se va vedea, există multe iniţiative demne de reţinut...

Cadre pregătite, bază materială, acţiuni continue

Suceava, Vatra Dornei, comunele Botoşana, Calafindeşti, Todireşti — iată cîteva din punctele itinerarului nostru în „Ţara de Sus" a Moldovei, acum, în preajma deschiderii noului an şcolar.

La Inspectoratul şcolar judeţean, activitate febrilă. Sînt nenumărate probleme ce trebuie rezolvate, cu operativitate şi discernămînt. Stăm de vorbă cu prof. **Gheorghe Moga**, inspector cu probleme de educaţie fizică. Subiectul : în ce măsură numărul de **cadre didactice de specialitate** satisface cerinţele ?

„În momentul de faţă la şcolile din judeţul nostru — ni se spune — **există 250 de catedre, împărţite în aşa fel încît să se poată asigura desfăşurarea orelor conform programelor. Ce cred că este demn de relevat, e faptul că două treimi dintre posturile existente sînt acoperite cu profesori cu pregătire superioară".**

Este suficient, oare, să dispui de cadre bine pregătite, fără a asigura şi **condiţii materiale adecvate** ? Firească, că nu. Pornind de la această „simplă" concluzie, oameni inimoşi ca primarul **I. Ciucă** şi directorul şcolii generale, din comuna Botoşana, **S. Todiraş**, directorul **M. Chideeşa**, în acelaşi timp şi profesor de educaţie fizică, din comuna Calafindeşti, directorul **M. Giciu** şi profesorii **I. Miron, Gh. Bighiu, Rodica Pal** de la liceul din Vatra Dornei, directorul ing. **D. Pinzar** de la Grupul şcolar profesional şi tehnic din Suceava au fost iniţiatorii şi animatorii realizării unor baze sportive, la care elevii şi părinţii şi-au adus şi ei o importantă contribuţie în muncă voluntară. La V. Dornei, Botoşana şi Calafindeşti odată cu noul an îşi vor deschide porţile şi noile săli de sport (dotate, prin grija Inspectoratului şcolar cu echipamentul necesar), în timp ce la Grupul şcolar profesional şi tehnic sînt în curs de finisare terenurile de sport.

Se cere, totodată, şi o activitate **continuă** prin iniţierea unor manifestări atractive, organizate ireproşabil. În judeţul Suceava, planurile de acţiuni cuprind competiţii pe diferite niveluri : de la cele destinate tuturor elevilor, pînă la cele care vizează performanţa. Acestora li se adaugă şi un campionat în care sînt angrenate toate şcolile, organizat la mai multe discipline, care, pornind de la faza pe clasă, are drept finalitate desemnarea celor mai bune echipe care participă la calificările pentru diviziile şcolare şi de juniori.

Baschetul, unul din sporturile preferate ale şcolarilor suceveni

Aşadar, **cadre pregătite — bază materială corespunzătoare — activitate bine organizată**, iată relaţia care poate asigura succesul. Firește, trebuie însă multă pasiune şi iniţiativă.

Emanuel FÂNTÂNEANU

Dar, pînă acum ?

Se cuvine subliniat din capul locului că atît la Galaţi cît şi la Tecuci, am putut constata cu satisfacţie mult interes faţă de perspectivele activităţii sportive de masă a elevilor. La Liceul nr. 4 din Galaţi, grija pentru întocmirea calendarului competiţional constituie o preocupare prioritară la fel ca şi pentru reamenajarea terenurilor şi sălii de sport. Acţiuni asemănătoare, la şcolile generale nr. 5 şi nr. 7 din Galaţi, nr.4 şi nr. 8 din Tecuci. Cuvinte de laudă şi pentru elevii Liceului de marină, pentru cei de la şcoala sportivă din Tecuci, gata de pe acum, pe plan organizatoric, pentru primele concursuri şi competiţii ale noului an şcolar.

Din păcate, ne vedem obligaţi să consemnăm şi unele aspecte negative, supărătoare mai ales prin indiferenţa şi delăsarea unor directori de şcoli sau profesori de educaţie fizică. Numai aşa ne-am explicat starea total necorespunzătoare a curţilor şi spaţiilor de sport de la şcolile generale gălăţene nr. 6, 12, 14, 18, 29 şi 30, precum şi de la şcolile generale din Tecuci, nr. 2 şi 3, înecate în moloz, praf şi bălării. Argumentul că abia în luna septembrie asemenea stări de lucruri vor fi lichidate trădează, evident, un spirit gospodăresc nu prea dezvoltat. De ce, oare, asemenea preocupări trebuie să se facă simţite chiar în ajunul începerii anului şcolar?

Telemac SIRIOPOL

Preocupări şi iniţiative remarcabile

Şcolile din municipiul şi judeţul Iaşi nu-şi dezmint priorităţile pentru activitatea sportivă de masă. În acest sens, la inspectoratul şcolar al judeţului se lucrează în ritm susţinut pentru orientarea într-un mod şi mai convingător a orelor de activităţi educative către concursuri şi competiţii interclase şi interşcoli, care să cuprindă elevi începînd cu cei din clasele I. Prof. Elena Alexandrescu, inspector general, ţinea să sublinieze că **în special atletismul se va afla, şi în noul an şcolar, în atenţia conducerii şcolilor şi a profesorilor de specialitate.** Acţiuni de „deschidere", crosul bobocilor, crosul de toamnă şi campionatele de atletism ale şcolilor generale şi liceelor. O bună experienţă acumulată în această privinţă în cadrul unor instituţii de învăţămînt (liceele: pedagogic, de Informatică, nr. 2, 3 şi 8 şi şcolile generale nr. 2 şi 17) va fi de bun augur pentru toate celelalte unităţi şcolare, astfel ca majoritatea elevilor să semneze o prezenţă notabilă şi mai ales continuă în activitatea sportivă de masă. Prof. Alexandrescu a ţinut, totodată, să remarce că în realizarea acestui obiectiv important, **inspectoratul şcolar se bucură de sprijinul tehnic nemijlocit al organelor sportive.**

O activitate sportivă de masă continuă, eficientă, la nivelul tuturor şcolilor reprezintă un deziderat subordonat altor doi factori importanţi: **asigurarea unităţilor de învăţămînt cu cadre de specialitate şi existenţa unui minim de condiţii materiale.** Iată aspecte aflate, de asemenea, în atenţia Inspectoratului şcolar al judeţului Iaşi.

În problema cadrelor, Institutul pedagogic de 3 ani din localitate îşi aduce o contribuţie demnă de reţinut la completarea unor nevoi chiar şi la nivelul oraşelor. În acelaşi timp, instruirile ce se efectuează periodic cu învăţătorii, în probleme de sport şcolar (o astfel de instruire este în plină desfăşurare, cu 260 de învăţători din toate comunele ieşene), precum şi lecţiile deschise — model, programate prin şcoala de aplicaţie a Liceului pedagogic vin să stabilească modalităţi de lucru, îndeosebi în direcţia organizării activităţii sportive de masă a elevilor.

Cît priveşte baza materială a activităţii sportive şcolare, şi aici eforturile apar notabile. Majoritatea unităţilor de învăţămînt din municipiul Iaşi beneficiază de spaţii, unele bituminizate, pentru exerciţii fizice, după cum este pe cale de îmbunătăţire situaţia sălilor de sport. Noi asemenea amenajări sînt prevăzute pe lîngă liceele pedagogic, economic şi de informatică din Iaşi, iar în cincinalul următor, pe lîngă şcoli din municipiul de reşedinţă şi din oraşe ca Tg. Frumos şi Hîrlău.

În final, o nedumerire: cunoscînd faptul că Liceul pedagogic din Iaşi reprezintă unul din centrele activităţii sportive şcolare de masă, n-am înţeles de ce aici iniţiativa completării unor amenajări sportive în aer liber a rămas nefinalizată. Au apărut, prin eforturile elevilor şi profesorilor, terenuri pentru jocuri sportive şi atletism, a început bituminarea unora dintre ele. Operaţia s-a întrerupt, însă, existînd primejdia (obiectivă) a degradării lucrărilor efectuate. Situaţia trebuie remediată cît mai grabnic, fiind vorba de o şcoală-model, care pregăteşte cadre mai ales pentru mediul rural.

Tiberiu STAMA

SPORTUL DE MASĂ, FACTOR ACTIV ÎN DEZVOLTAREA CAPACITĂŢILOR CREATOARE ALE OAMENILOR MUNCII

Raid la Arad, Timişoara şi Lugoj

Pe deplin caracteristică realităţilor mişcării sportive din ţara noastră, importanţa individuală şi, mai ales, socială, a practicării sporturilor de către oamenii muncii a fost adînc analizată în Mesajul adresat de către tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU participanţilor la Conferinţa pe ţară a mişcării sportive : „Pornim de la necesitatea ca activitatea de educaţie fizică şi sport să fie mai adînc legată de producţie, să contribuie la stimularea şi dezvoltarea energiilor şi a capacităţilor creatoare ale oamenilor muncii în munca concretă, pentru îndeplinirea sarcinilor de plan în întreprinderi, să asigure participarea activă şi nemijlocită a maselor largi de sportivi la înfăptuirea politicii generale de dezvoltare economico-socială a ţării, de edificare a noii orînduiri".

Sigur că, legarea sportului de producţie comportă multiple aspecte cunoscute şi aplicate cu bune rezultate în întreprinderi şi instituţii. În raidul de faţă am urmărit, însă, şi alte forme sub care raportul direct dintre educaţia fizică şi procesul creator al muncii se poate manifesta, mai ales în întreprinderile industriale. Aşadar, **vom urmări influenţele pe care le poate avea o bună activitate sportivă asupra atragerii şi conservării mîinii de lucru, limitării fluctuaţiei forţei de muncă, pregătirii cadrelor pentru a face mai bine faţă maşinismului şi tehnicismului, creşterii productivităţii muncii, echilibrului necesar între muncă şi timp liber, preîntîmpinării accidentelor de muncă.**

CONTRIBUŢII LA INTEGRAREA ÎN PRODUCŢIE

În procesul dirijării mîinii de lucru din mediul rural spre cel industrial se produce, printre altele, o mare fluctuaţie a forţei de muncă. Astfel, numai la *Întreprinderea de vagoane din Arad*, cifra angajărilor şi plecărilor este destul de ridicată de-a lungul unei perioade de un an. Alături de alte diferite forme de a limita acest proces, afirmăm, pe baza atît a unor realităţi întîlnite, cît şi a discuţiilor avute în oraşele vizitate că, *în atragerea şi păstrarea forţei de muncă într-o întreprindere oarecare, o activitate sportivă bine organizată şi orientată în acest scop poate avea un rol deloc neglijabil.* Iată, de pildă, la I. V. Arad — deci în plin centru urbanistic — funcţionează încă din 1961, cîteva echipe de tenis, disciplină specifică mediului rural al judeţului. Explicaţia constă în faptul că tinerii muncitori, proveniţi din satele şi comunele judeţului, şi-au exprimat dorinţa de a practica în continuare un sport ce le era, din copilărie, familiar. În acest caz, adaptarea la sistemul sociocultural al oraşului s-a făcut mult mai uşor tocmai prin intermediul sportului, iar integrarea în mediul uzinal a devenit mai rapidă, mai profundă.

La *Electrobanatul Timişoara* am întîlnit un caz în care, provenind din sate şi comune apropiate şi concentrate întîmplător în secţia montaj, un grup de fete au cerut să alcătuiască o echipă de handbal, sport cu tradiţii în localităţile lor de baştină. Cu siguranţă că, în eventualitatea deplasării acestei formaţii în satele respective, n-ar fi deloc exclus ca vizita să constituie un imbold şi pentru alte tinere de a se angaja la Electrobanatul şi nu în altă parte.

GIMNASTICĂ LA LOCUL DE MUNCĂ, DAR NU NUMAI ATÎT...

Secretarul Comitetului de partid al municipiului Lugoj şi preşedinte al C.M.E.F.S., tov. **Gheorghe Stanciu**, ne semnala marele salt industrial al localităţii, atît din ultima vreme, cît şi de-a lungul viitorului cincinal, 1976—1980. A ieşit în evidenţă faptul că, pe baza automatizării, informatizării şi cibernetizării proceselor de producţie, solicitarea lucrătorilor devine din ce în ce mai mare.

Plecînd de la aceste constatări de interes economic general, am pornit să cercetăm unele dintre căile prin care practicarea sportului, la nivelul întreprinderilor, ar putea facilita reacomodarea omului la agregatele progresiv mai complicate. **George Balomir**, medicul de întreprindere de la Mondial Lugoj, specifica marile avantaje ale gimnasticii de producţie.

În acelaşi timp, însă, ne sublinia şi o altă idee, deosebită prin importanţa ei : **„Practicarea sportului de către muncitori concură şi mai direct la stabilirea unei relaţii ergonomice între om şi maşină. Mişcarea în aer liber, mai ales sub forma jocurilor colective, cultivă capacitatea de concentrare psihică la efort prelungit, coordonarea acţiunilor, posibilitatea de decizie rapidă asupra celei mai bune dintre soluţiile ivite concomitent, spiritul de cooperare şi de competitivitate. Comparaţi aceste fapte, caracteristice de pildă handbalului cît şi reacţiilor pe care trebuie să le aibă un bun muncitor al unei complicate maşini, şi veţi vedea cîte puncte comune — aş spune similitudini — există între ele..."** Discutînd cu reprezentanţi ai comitetului de partid şi U.T.C. şi ai comitetului sindical de la **Filatura de mătase naturală din Lugoj**, unitate în care gimnastica la locul de muncă este practicată cu bune rezultate din 1971, valabilitatea acestui nou aspect al relaţiei ce poate fi stabilită între educaţia fizică şi producţie a fost, de asemenea, relevată pregnant.

Se face, aşadar, necesară dublarea activităţii de gimnastică în producţie cu practicarea continuă a jocurilor colective, cu atît mai mult cu cît şi psihologul **Mihai Hohn** de la **Laboratorul de psihologie a muncii de la I.V. Arad** pleda, printre altele, asupra posibilităţilor mult mai vaste pe care le are un lucrător antrenat pe terenul de sport de a evita unele forme— nu puţine — de accidente de muncă. **„Într-un astfel de caz, instinctul de conservare este insuficient şi el trebuie dublat de un spirit de orientare în situaţii critice, educat prin sport şi care poate salva chiar viaţa unui lucrător. În alte condiţii, el va fi imobilizat psihic în faţa unui iminent pericol".**

PE TERENUL DE SPORT, COLOCVII DESPRE VIAŢĂ...

Cercetări de ultimă oră în domeniul ştiinţei conducerii arată că la dezvoltarea noii discipline concură numeroase alte ştiinţe, clasice sau mai recente. Iar dacă aducem în discuţie modalităţile cele mai eficiente de a conduce microgrupurile de producţie — echipe de lucru, ateliere, secţii — în vederea realizării sarcinilor de muncă şi fără a forţa cîtuşi de puţin lucrurile, educaţia fizică şi sportul îşi pot asuma responsabilităţi. La **Electromotor Timişoara** am putut recepţiona situaţia în care pe terenul de sport a fost aplanată o disensiune de producţie între maistrul-şef de echipă şi unul dintre lucrătorii săi. Expunînd cazul medicului de întreprindere de la **Textila Lugoj**, acesta şi-a formulat următoarea opinie : **„Faptele au o explicaţie simplă : pe terenul de sport, omul devine mai deschis, mai volubil, mai sensibil la comunicări depăşind** astfel graniţele viguroase ale disciplinei instaurate în procesul de producţie, **fără, însă, ca prin aceasta să uite cîtuşi de puţin respectul datorat şefului".** Ideea poate fi extinsă şi am întîlnit-o sub altă formă în rîndul lucrătorilor secţiei galvanizare de la **Elba Timişoara**, participanţi în grup cu şefii profesionali ai secţiei la numeroase excursii spre cabana de la Şag Timişeni.

Cu urmări directe asupra măririi productivităţii muncii, gimnastica la locul de muncă se extinde în întreprinderi şi instituţii. Foto : I. MIHĂICĂ

Multe dintre faptele cunoscute la Arad, Timişoara şi Lugoj atestă, dacă nu foarte susţinute preocupări, în orice caz, nevoia ca activitatea sportivă să devină mai organic legată de procesele strict productive. Pentru a realiza acest imperativ, cunoaşterea sportului de masă în multiple dimensiuni — în primul rînd sociologice şi economice — este o cerinţă obligatorie. În privinţa căilor de realizare practică a acestui deziderat, interlocutorii noştri s-au aflat în consonanţă. Consemnăm cîteva dintre soluţiile prezentate de ei, considerîndu-le drept tot atîtea concluzii firești :

● GH. STANCIU, secretar al Comitetului municipal de partid Lugoj: **„Trecerea pe prim-plan a obiectivelor majore ale sportului de masă, depăşindu-se, la nivel de întreprindere, stadiul formării doar a echipelor reprezentative, care se întrec în campionatul municipal sau judeţean; deplasarea centrului de greutate a activităţii la nivelul secţiilor, sectoarelor, echipelor de lucru etc.".**

● V. IGNA, prim-vicepreşedinte al C.M.E.F.S. Lugoj: **„O mult mai eficientă colaborare între organele cu atribuţii pe tărîm sportiv: asociaţii sportive, sindicate, organizaţii U.T.C.**

● M. HOHN, psiholog, laboratorul de psihologie a muncii I. V. Arad : **„Factorii răspunzători de organizarea sportului în întreprinderi ar trebui să se consulte cu medicul, psihologul, ergonomul şi oficiul de cercetare a forţei de muncă din întreprinderea sau din oraşul respectiv".**

● P. PAVA, membru în comitetul sindical Electrobanatul Timişoara: **„Amenajarea bazelor sportive în imediata apropiere a locurilor de muncă, atît prin resurse locale, cît şi cu largul concurs al consiliilor populare".**

Toate acestea atestă că activitatea sportivă poate deveni un sprijin, un aliat de nădejde al conducerii oricărei unităţi industriale în vederea realizării indicatorilor de plan. O astfel de activitate înseamnă şi o nouă modalitate de realizare şi afirmare a personalităţii umane, cu nevoi şi aspiraţii intime ce trebuie satisfăcute în cadrul noilor relaţii sociale în care trăim.

Raid realizat de Radu TIMOFTE

„CUPA U.G.S.R." LA POPICE

200 de finalişti se prezintă, azi şi mîine, la startul întrecerilor dotate cu **„Cupa U.G.S.R."** la popice, competiţie programată să se desfăşoare în municipiul **Braşov.** Popicăriile de la **Rulmentul** şi **Hidromecanica**, amenajate sărbătoreşte, vor găzdui disputele băieţilor şi, respectiv fetelor.

„CROSUL TINERILOR MUNCITORI"

Municipiul **Sibiu** va fi, azi şi mîine, gazda unei importante competiţii **„Crosul tinerilor muncitori"**, întrecere organizată de Uniunea Generală a Sindicatelor, Uniunea Tineretului Comunist şi Federaţia de atletism. Ea reuneşte la start pe cei mai buni, într-un adevărat festival al sportului de masă. Concurenţii, împărţiţi pe categorii de vîrstă, îşi vor disputa întîietatea în decorul pregătit sărbătoreşte de către gazdele sibiene. După festivitatea de deschidere, programată la ora 9,30, publicul va putea asista la confruntarea tinerilor sibieni într-o atractivă întrecere de cros, după care finaliştii vor începe probele rezervate lor.